

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 23 februari 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaten
, met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaten
, met woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging in het digitaal loket op 25 februari 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 31 januari 2022 met nummer , waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 8.975 euro wegens schending van artikel 5.4.9, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van de artikelen 4.2.2.1.1 en 4.1.5.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II) en van artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging (hierna: Oppervlaktewaterenwet). Er wordt haar met name verweten dat ze ongezuiverd bedrijfsafvalwater rechtstreeks loosde in oppervlaktewater, waarbij een hoge overschrijding werd vastgesteld van de emissiegrenswaarden in haar vergunningsvoorwaarden voor de zuurtegraad, zwevende stoffen, BZV, totaal stikstof en totaal fosfor, terwijl ze ook naliet om de

toezichthouder onverwijld in kennis te stellen van deze calamiteit door het niet naar behoren werken van het waterzuiveringsproces.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 17 november 2022. Advocaat _____ voert het woord voor verzoekende partij. Advocaat _____ *loco* advocaten _____ voert het woord voor verwerende partij.

III. Feiten

1.

Op 24 maart 2017 stelt een toezichthouder bij de afdeling Handhaving van de Vlaamse overheid (hierna: verbalisant), naar aanleiding van een melding door de Vlaamse Milieumaatschappij op dezelfde datum van een illegale lozing, op het bedrijf van verzoekende partij te _____ ambtshalve het volgende vast:

“ ...

_____ heeft een waterzuiveringsinstallatie en heeft vergunning voor het lozen van 25m³/u gezuiverd bedrijfsafvalwater in _____. Overeenkomstig artikel 4.2.5.1.1, §1 van Vlarem II heeft het bedrijf een controle-inrichting voorzien om het debiet en de kwaliteit van het werkelijk geloosde afvalwater te controleren. Er is bovendien een noodaansluiting om in geval van een calamiteit ongezuiverd bedrijfsafvalwater te lozen naar de RWZI via de openbare riolering.

Op 24 maart 2017 stel ik vast dat er ongezuiverd afvalwater in _____ gepompt wordt via een afvoerdarm. Dit afvalwater passeert de controle-inrichting voor de afvoer van het afvalwater niet. Dit is strijdig met artikel 4.2.5.1.1, §1 van Vlarem II dat stelt dat het bedrijfsafvalwater moet afgevoerd worden langs deze controle-inrichting.

Het water dat wel via de controle-inrichting in _____ wordt geloosd is helder. Het water dat via de afvoerdarm in _____ wordt gepompt daarentegen is witgekleurd en heeft een uitgesproken geur. Deze geur is ook waar te nemen op het bedrijfsterrein van _____. .

Op de oever van _____ is de darm verstopt onder gedroogde bladeren, de afvoer van de darm ligt onder het wateroppervlak van _____. De darm werd bij toeval ontdekt bij de afstapping van _____ door _____ van de Vlaamse Milieumaatschappij. Ik verwijs naar de foto's in bijlage, die genomen zijn door _____ van de Vlaamse Milieumaatschappij.

Omstreeks 15u25 neem ik in het bijzijn van _____ van de Vlaamse Milieumaatschappij een schepmonster van het afvalwater dat via de afvoerdarm in _____ wordt gepompt. Ik stel hiervoor verslag van monsterneming en meting op. Ter plaatse meet ik de pH en de temperatuur.

Ik confronteer _____, exploitant van _____, met mijn vaststellingen en maan hem mondeling aan de lozing via de afvoerdarm in _____ stop te zetten. Hij is verwonderd en zegt niet te weten waarover het gaat. Samen met hem ga ik naar de lozingsplaats. De afvoerdarm is weggetrokken en ligt op het bedrijfsterrein. De plaats waar de darm gelegen heeft is nog duidelijk zichtbaar tussen de gedroogde bladeren. Slechts als ik stel dat ik foto's heb van de lozing en bovendien een monster van het geloosde water heb genomen geeft de exploitant toe dat er daar geloosd is.

Vergunningsplicht:

Voor het lozen van ongezuiverd bedrijfsafvalwater in _____, dat niet via de controle inrichting wordt afgevoerd, is geen vergunning verleend. Het zonder behandeling in een afvalwaterzuiveringsinstallatie lozen van bedrijfsafvalwater dat al of niet een of meer van de gevaarlijke stoffen, vermeld in bijlage 2C, bevat in concentraties die hoger zijn dan de indelingscriteria, vermeld in de kolom 'indelingscriterium GS (gevaarlijke stoffen)' van artikel 3 van bijlage 2.3.1 van dit besluit, met een debiet van meer dan 2 m³/u tot 100 m³/u, is ingedeeld in klasse 2 volgens rubriek 3.4 van de indellingslijst opgenomen in bijlage 1 van Vlarem II.

Meldingsplicht:

De lozing van ongezuiverd afvalwater in _____ werd niet gemeld aan de afdeling Milieuinspectie, hetgeen i.g.v. een calamiteit nochtans een verplichting is volgens artikel 4.1.12.2, §2 van Vlarem II. Artikel 4.1.12.2, §2 van Vlarem II stelt dat de exploitant zo spoedig mogelijk en met gebruikmaking van de meest passende middelen, melding doet van het voorval en van de genomen en geplande maatregelen bij de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving. Tot op heden heeft de afdeling Handhaving geen melding ontvangen dat er ongezuiverd afvalwater werd geloosd

Vervuilingsgraad

Van de monsternamen werden de volgende analyseresultaten bekomen:

parameter	Meet/analyseres ultaat van de monstername van 24/03/2017	Samenstelling ongezuiverd bedrijfsafvalwater var (bijlage 3 van het noodaansluitingscontract)	Lozingsnormen van de milieuvergunning van 6 augustus 2009
pH	9,9		6,5-9
BOD	6.300 mg/l	3.613 mg/l	25 mg/l
COD	10.200 mg/l	8.246 mg/l	
Zwevende stoffen	3.500 mg/l	1.933 mg/l	60 mg/l
totaal stikstof	552 mg/l	396 mg/l	
Totaal fosfor	48 mg/l	34 mg/l	2mg/l

Het is duidelijk dat het ongezuiverd bedrijfsafvalwater betreft dat op 24 maart 2017 via een afvoerdarm in werd gepompt
...

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr.

van 14 april 2017 (hierna: PV), dat op dezelfde datum wordt afgesloten en op 18 april 2017 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een beveiligde zending.

Op 18 april 2017 verstuurt de verbalisant samen met het PV ook een aanmaning aan verzoekende partij, waarbij wordt gesteld dat 'enkel gezuiverd bedrijfsafvalwater dat voldoet aan de opgelegde lozingsnormen mag geloosd worden in oppervlaktewater, nadat het afgevoerd werd langs de controle-inrichting' en 'als het bedrijfsafvalwater om welke reden ook niet kan voldoen aan deze lozingsnormen, er dan geloosd kan worden via de noodaansluiting op de riolering, waarbij voldaan wordt aan de voorwaarden van het noodaansluitingscontract', terwijl 'enkel onvervuild hemelwater zonder vergunning mag geloosd worden in oppervlaktewater'.

2.

Op 7 juni 2017 worden de bestuurders van verzoekende partij verhoord door de lokale politie. Ze betwisten daarbij niet de door de verbalisant vastgestelde lozing, maar wel dat ze hiervan kennis hadden, waarbij ze wijzen op een defecte waterpomp. Dit verhoor wordt opgenomen in het navolgend proces-verbaal nr. van 7 juni 2017, dat wordt afgesloten op 12 juni 2017 en op 20 juni 2017 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

3.

Op 6 juli 2017 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 30 juni 2017 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

4.

Op 11 augustus 2017 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt haar schriftelijk verweer op 7 september 2017 en vraagt om te worden gehoord. Ze wordt op 13 januari 2022 gehoord, nadat ze hiertoe op 24 november 2021 is uitgenodigd.

5.

Op 31 januari 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 3 februari 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen – eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 16.4.4, 16.4.29 en 16.4.37 DABM
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- het gelijkheids- en het transparantiebeginsel, de redelijke termijnvereiste en het zorgvuldigheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze betwist in het tweede middel in essentie de begroting van de boete in de bestreden beslissing en meent dat daaruit niet blijkt op basis van welke concrete elementen de gewestelijke entiteit tot het uiteindelijke boetebedrag komt. Ze wijst op de vaststelling dat hoewel de gewestelijke entiteit daarbij in het licht van het mogelijke boetebedrag beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid, uit de boetebeslissing op controleerbare en meetbare

wijze moet blijken hoe de verschillende waarderingscriteria, met name de ernst van het misdrijf, de frequentie en de omstandigheden, in rekening zijn gebracht en dat er daarbij geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de boete. Ze meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt hoe de gewestelijke entiteit komt tot het basisbedrag van de boete van 17.720 euro op grond van de ernst van de feiten. Ze meent dat daaruit ook niet blijkt waarom dit boetebedrag omwille van de frequentie eerst wordt verhoogd tot 21.775 euro, vervolgens omwille van de omstandigheid van haar bereidwilligheid om zich in regel te stellen wordt verlaagd tot 11.975 euro, om dan omwille van de omstandigheid van haar financiële draagkracht opnieuw te worden verhoogd tot 17.965 euro, om uiteindelijk omwille van de omstandigheid van het overschrijden van de redelijke beslissingstermijn te worden verlaagd tot 8.975 euro. Ze stelt dat dit geen transparante berekeningswijze is, waarbij het boetebedrag op duidelijke, nauwkeurige, meetbare en ondubbelzinnige wijze wordt bepaald, en verwijt de gewestelijke entiteit willekeur. Ze stelt dat ze hierdoor niet in staat is om met kennis van zaken af te wegen of een jurisdictioneel beroep bij het College opportuun is, en dat het College haar legaliteitstoets hierdoor ook niet kan uitoefenen.

Ze meent in het bijzonder dat er bij de beoordeling van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd ten onrechte geen afdoende rekening wordt gehouden met de uitzonderlijke situatie en met de inspanningen die ze deed met betrekking tot waterzuivering. In navolging van haar argumentatie tijdens de bestuurlijke boeteprocedure benadrukt ze dat op het ogenblik van de vaststellingen ogenblikkelijk al het nodige is gedaan om de lozing te stoppen en de verdere gevolgen voor de omgeving tot een minimum te beperken door de defecte pomp nog dezelfde dag te vervangen. Ze wijst ook op dat aanzienlijke investeringen in functie van het respecteren van de waterlozingsnormen, waarbij uit de resultaten van de meetcampagnes blijkt dat de lozingsnormen door de waterzuivering worden gerespecteerd. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze hiernaar slechts algemeen verwijst en zich beperkt tot de vaststelling dat deze elementen worden meegenomen als verzachtende omstandigheid. Ze meent dat dit niet getuigt van een zorgvuldig en doorgedreven onderzoek hiervan en stelt dat de overwegingen daarover in de bestreden beslissing geen inzicht geven in de mate waarin elk van haar inspanningen en investeringen een verlaging van de geldboete verantwoorden. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit te weinig gewicht toekent aan deze elementen.

In het eerste middel betwist ze in essentie de beoordeling van de omstandigheid dat de beslissingstermijn van de gewestelijke entiteit op het ogenblik van de bestreden beslissing aanzienlijk was overschreden en haar bevoegdheid om een boete op te leggen zelfs bijna was vervallen. In een eerste onderdeel stelt ze dat de redelijke termijn waarbinnen de gewestelijke

entiteit een boetebeslissing moet nemen manifest is overschreden, zodat de normale sanctie voor het milieumisdrijf redelijkerwijze niet langer kan worden opgelegd. Ze wijst op de vaststelling dat de reguliere termijn van 180 dagen waarbinnen de gewestelijke entiteit moet beslissen over het opleggen van een geldboete zeven maal werd overschreden. Ze stelt dat er in de bestreden beslissing geen redelijke verklaring wordt gegeven die dit onredelijk lange tijdsverloop, in het bijzonder tussen de ontvangst van haar schriftelijk verweer en de uitnodiging voor een hoorzitting, kan verantwoorden. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit vanaf de ontvangst van haar schriftelijk verweer in september 2017 nochtans beschikte over alle elementen om met kennis van zaken een beslissing te nemen, terwijl uit het administratief dossier ook niet blijkt dat er daarna nog relevante onderzoekdaden zijn gesteld. Ze wijst ook op de vaststelling dat er geen sprake is van een complex dossier omdat er enkel moet worden beoordeeld in hoeverre de tijdelijke lozing van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater aan haar kan worden toegerekend. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit dit kennelijk onredelijk lange tijdsverloop in de bestreden beslissing weliswaar erkent en hieraan een vermindering van de geldboete met ongeveer 50% koppelt, maar meent dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom deze herleiding volstaat in het licht van de concrete elementen van het administratief dossier. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze ter zake een standaardmotivering hanteert op grond van de vaststelling dat de feiten ernstig zijn, die de al bij al beperkte verlaging van het boetebedrag niet kan verantwoorden en die bovendien contradictorisch is met het lange tijdsverloop. In een tweede onderdeel stelt ze dat het College bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing niet vermag om zijn beslissing in de plaats hiervan te stellen en zelf een beslissing te nemen over het boetebedrag op basis van artikel 44 DBRC-decreet omdat de bevoegdheid van zowel de gewestelijke entiteit als van het College om een boete op te leggen op dat ogenblik op basis van artikel 16.4.30 DABM zal zijn vervallen.

2.

Verwerende partij betwist de middelen. Ter weerlegging van het tweede middel stelt ze dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing op uitgebreide en concrete wijze motiveert hoe ze tot het uiteindelijke boetebedrag is gekomen, waarbij ze verwijst naar de overwegingen met betrekking tot de respectievelijke waarderingscriteria. Ze stelt dat verzoekende partij de juistheid en de pertinentie van de op het milieumisdrijf toegespitste motieven op zich niet betwist en dat ze ook niet aan de hand van concrete argumenten aantoont dat deze motieven de boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen. Ze meent ook dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt waarom de feiten slechts een geringe ernst vertonen en waarom de inschatting hiervan door de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk is.

Ter weerlegging van het eerste middel stelt ze met betrekking tot het eerste onderdeel hiervan dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit door de halvering van de boete afdoende rekening heeft gehouden met het lange tijdsverloop van de boeteprocedure. Ze verwijt verzoekende partij dat deze ter zake enkel aanvoert dat de verlaging van de boete berust op de standaardformulering dat de feiten ernstig zijn, zonder concrete argumenten aan te voeren die de betwisting over de evenredigheid tussen de doorgevoerde vermindering van het boetebedrag en de concrete termijnoverschrijding inzichtelijk maken. Ze stelt dat verzoekende partij ook niet aantoonde dat ze hierdoor is benadeeld en dat het lange tijdsverloop integendeel heeft geleid tot een vermindering van de boete. Ze merkt nog op dat verzoekende partij tijdens de bestuurlijke boeteprocedure zelf nooit navraag deed naar de stand van zaken, waaruit blijkt dat ze niet inzate met het feit dat haar een boete boven het hoofd hing. Ze wijst ook op de ernst van de vastgestelde feiten, zoals blijkt uit de uitgebreide overwegingen hierover in de bestreden beslissing. Ze stelt dat verzoekende partij uit het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure niet mocht afleiden dat er geen boete meer zou worden opgelegd. Met betrekking tot het tweede onderdeel stelt ze dat de termijn in artikel 16.4.30 DABM een vervalltermijn betreft, zodat de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de gewestelijke entiteit nog steeds beschikt over de resterende periode van de vervalltermijn van vijf jaar om een herstelbeslissing te nemen.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift. Met betrekking tot het tweede middel herhaalt ze dat de begroting van het basisbedrag onvoldoende gemotiveerd en kennelijk onredelijk is, terwijl ook niet blijkt op basis van welke concrete en meetbare criteria de gewestelijke entiteit besloot tot de verhoging dan wel verlaging van het basisboetebedrag. Ze herhaalt ook dat er onvoldoende gewicht is toegekend aan het feit dat ze na de vaststellingen ogenblikkelijk het nodige deed om de lozing te stoppen en dat de lozingsnormen sindsdien door haar inspanningen en investeringen consequent worden gehaald.

Met betrekking tot het eerste middel herhaalt ze ten aanzien van het eerste onderdeel dat de gewestelijke entiteit de redelijke beslissingstermijn heeft miskend en daarvoor in de bestreden beslissing geen verantwoording geeft, terwijl het geen complex dossier betreft, zodat de vermindering van het boetebedrag met ongeveer 50% kennelijk ontoereikend is en onevenredig met het kennelijk onredelijk lange tijdsverloop van de boeteprocedure. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit in het licht hiervan was gehouden om des te concreter en zorgvuldiger te motiveren waarom ze alsnog een boete oplegt. Ze stelt dat ze door het aanslepen van de boeteprocedure wel degelijk is benadeeld doordat ze jarenlang in het

ongewisse verkeerde over het finale en mogelijks hoge boetebedrag, met alle onzekerheid van dien voor haar bedrijfsvoering en investeringsbeleid, in de rand waarvan ze opmerkt dat er een vermoeden van belangenschade bestaat in hoofde van de overtreder door het onredelijk lang uitblijven van een punitieve sanctie. Ze stelt dat haar daarbij niet kan worden verweten dat ze zelf geen navraag deed naar de stand van zaken van de boeteprocedure omdat enkel de gewestelijke entiteit verantwoordelijk is om te beslissen binnen een redelijke termijn. Wat betreft het tweede onderdeel stelt ze dat het terminologisch onderscheid tussen de begrippen 'verjaringstermijn' en 'vervaltermijn' waarop verwerende partij wijst niet relevant is omdat de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om een boete op te leggen op basis van artikel 16.4.30 DABM vijf jaar na de datum van afsluiting van het PV nog altijd ophoudt te bestaan, terwijl deze termijn tijdens een vernietigingsprocedure bij het College niet wordt gestuit of geschorst.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit

voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

"4.2.1. De ernst van de feiten

Bovenvermelde regelgeving strekt ertoe om de negatieve milieu- en veiligheidsinvloeden van menselijke bedrijvigheden en handelingen die milieubelastend (kunnen) zijn, of die gevaarsrisico's in zich (kunnen) dragen, te voorkomen of te beperken.

De milieuvergunning heeft tot doel om het leefmilieu, de gezondheid en veiligheid van de bevolking te beschermen. Dit gebeurt mede door het al dan niet toekennen van een milieuvergunning aan hinderlijke inrichtingen en het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie moet voldaan worden. Het naleven van de exploitatievoorwaarden en de in de milieuvergunning opgelegde algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden hebben tot doel om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen, en de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden.

De naleving van de Vlaamse algemene, sectorale en bijzondere bepalingen inzake milieuhygiëne is van cruciaal belang om hinder aan het leefmilieu te voorkomen of minstens tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Een strikte naleving van deze bepalingen wordt opgelegd aan diegenen die ingedeelde activiteiten uitoefenen.

De algemene milieuvergunningsvoorwaarden hebben tot doel om het leefmilieu, de gezondheid en veiligheid van de bevolking te beschermen. Dit gebeurt mede door het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie van deze inrichtingen moet voldaan worden opdat de emissies naar het milieu tot een aanvaardbaar niveau beperkt worden. Controle over emissies is noodzakelijk om alle milieurisico's en hinder voor de omgeving tot een minimum te beperken.

Uit het dossier blijkt dat op 24 maart 2017 minstens 12 m³ ongezuiverd bedrijfsafvalwater werd geloosd in .

Het lozen van bedrijfsafvalwater met een (zeer) hoge overschrijding van de lozingsnormen voor de zuurtegraad, zwevende stoffen, BZV, totaal stikstof en totaal fosfor bemoeilijkt het voldoen aan de ter zake relevante huidige kwaliteitseisen, met name de milieukwaliteitsnormen voor

oppervlaktewater. Totaal fosfor wordt hierbij gezien als een gevaarlijke stof voor de lozing in oppervlaktewater.

Zwevende stoffen

Een overschrijding van de emissiegrenswaarde voor de parameter zwevende stoffen betekent dat het afvalwater teveel niet-opgeloste minerale of organische stoffen bevat. Bij een verhoogde concentratie aan zwevende stoffen in oppervlaktewater kan de transparantie van het water aangetast worden en kan de lichtpenetratie verminderen, waardoor bijgevolg de fotosynthese afneemt. De aanwezigheid van zwevende stoffen in het oppervlaktewater kan de ademhaling van vissen hinderen. Aan deze zwevende deeltjes kunnen grote hoeveelheden stoffen hechten die giftig kunnen zijn voor de waterorganismen. Een verhoogd zwevend stofgehalte in stilstaande of traag stromende oppervlaktewateren kan een verhoogde bezinking veroorzaken waardoor eveneens effecten naar de waterbodem kunnen optreden. Door een continue verhoogde toelevering van zwevende stoffen wordt ruiming van de waterloop noodzakelijk.

BZV

Een overschrijding van de emissiegrenswaarde voor de parameter BZV betekent dat het afvalwater te veel organische stoffen bevat. Deze organische stoffen worden in het ontvangende oppervlaktewater afgebroken door micro-organismen die daarvoor de aanwezige zuurstof in het water gebruiken. Daardoor daalt de zuurstofconcentratie in de waterloop. Dit kan tot problemen leiden en zelfs tot sterfte van vissen of andere waterorganismen.

Zuurtegraad

Een natuurlijke pH tussen 6,5 en 8,5 is kenmerkend voor oppervlaktewater waarin het leven zich optimaal ontwikkelt. Bij een hogere of lagere pH van het afvalwater kunnen er verschillende effecten optreden. Deze effecten zijn afhankelijk van het bufferend vermogen van het oppervlaktewater. Een hogere of lagere pH kan de snelheid van biologische processen (zoals bv. voortplanting of afbraakprocessen door micro-organismen) doen dalen.

Totaal stikstof

Totaal stikstof is de som van Kjeldahl-stikstof (organische $N+NH_3$), nitraat (NO_3^-)-stikstof en nitriet(NO_2^-)-stikstof. Kjeldahl-stikstof is de som van de ammoniakale stikstof en de organische stikstof (afkomstig van levend of dood materiaal in de vorm van b.v. proteïnen, aminozuren, ureum,...). Organische stikstof kan in water in een opgeloste en in een onopgeloste vorm (als een deel van de zwevende stoffen) voorkomen. Organische stikstof kan door micro-organismen in sedimenten en water omgezet worden tot ammonium. De aanwezigheid van ammonium (NH_4^+) en ammoniak (NH_3) in water (samen ook wel ammoniakale stikstof genoemd) is afhankelijk van de pH en de temperatuur van het water. Ammoniak is oplosbaar in water, waardoor zowel ammonium als ammoniak aanwezig kan zijn. De aanwezigheid van ammonium in water kan ook de vorming van ammoniak veroorzaken. Nitriet is toxisch voor de mens (vooral voor baby's), aangezien het

zuurstoftransport in gedrang kan komen. Nitraat is indirect toxisch voor de mens, aangezien het kan omgezet worden tot nitriet in de maag. Een overschrijding van de emissiegrenswaarde voor totaal stikstof, heeft een negatieve impact op het milieu. Een overmaat aan stikstofverbindingen kan eutrofiëring (explosieve groei van waterplanten en voornamelijk microscopische wieren of algen) van het oppervlaktewater met vissterfte tot gevolg hebben.

Totaal fosfor

Totaal fosfor is de som van organische fosfor en anorganische fosfor. Organische fosforverbindingen staan in Lijst I van bijlage 2C van VLAREM II. Totaal fosfor staat in lijst II van bijlage 2C van VLAREM II, aangezien totaal fosfor vermeld wordt in artikel 3 van bijlage 2.3.1 VLAREM I. Dit betekent dat de lozing van deze stoffen overeenkomstig artikel 2.3.6.1, § 1, 2° van VLAREM II dient te worden verminderd. Fosfor is persistent in aquatische ecosystemen, de vrijgekomen hoeveelheden bij b.v. afsterven van planten worden vervolgens opnieuw opgenomen door andere planten. Door een teveel aan nutriënten zoals fosfaten en stikstofverbindingen (b.v. nitraat) kan in oppervlaktewater eutrofiëring (explosieve groei van waterplanten en voornamelijk microscopische wieren of algen) veroorzaakt worden. Dit heeft een negatief effect op de waterkwaliteit.

Algemeen

Gelet op bovenstaande impact van het niet naar behoren werken van het afvalwaterzuiveringsproces, is het noodzakelijk de toezichhoudende overheid onmiddellijk op de hoogte te brengen wanneer het waterzuiveringsproces defect is of niet meer naar behoren functioneert. Op deze manier kan een inschatting gemaakt worden van de ernst van het niet/onvoldoende functioneren van de waterzuiveringsinstallatie en opgevolgd worden of de nodige maatregelen worden genomen om dit te verhelpen.

De overtreder heeft het misdrijf in professioneel verband gepleegd.

Deze feiten zijn aldus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 17.720 euro.

4.2.2 De frequentie

De gewestelijke entiteit beboette overtreder al voorafgaand aan het thans vastgesteld milieumisdrijf, voor dezelfde feiten (de lozing van verontreinigende stoffen en een overschrijding van de emissiegrenswaarde voor de parameter fosfor) bij beslissing van 17 december 2015. Dit gegeven verantwoordt de verhoging van het boetebedrag in voorliggende beslissing voor wat betreft de lozing van verontreinigende stoffen en de overschrijding van de emissiegrenswaarde voor de parameter fosfor. Het criterium frequentie geeft dus aanleiding tot een verhoging van de geldboete tot 21.775 euro.

4.2.3. De omstandigheden

Bij het bepalen van de hoogte van de boete wordt rekening gehouden met de bereidheid van overtreder om met bekwame spoed voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen in overleg met verbalisant. Uit het dossier blijkt dat de lozing onmiddellijk werd stopgezet tijdens de controle op 24 maart 2017. Overtreder heeft verder ook geïnvesteerd in de optimale werking van de waterzuiveringsinstallatie en sindsdien hebben zich gelijkaardige vaststellingen meer voorgedaan. Dit wordt meegenomen als verzachtende omstandigheid bij het bepalen van de hoogte van de geldboete, wat leidt tot een verlaging van de geldboete tot 11.975 euro.

De bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie met leedtoevoeging als primair doel. Het afstemmen van de op te leggen bestuurlijke geldboete op de grootte van de onderneming en, hiermee samenhangend, de financiële draagkracht, is essentieel om dit sanctiedoel te kunnen realiseren. De gewestelijke entiteit bepaalt de grootte en financiële draagkracht van de overtreder op basis van de criteria jaargemiddelde van het personeelsbestand, de jaaromzet en het balanstotaal, terug te vinden in de meest recente jaarrekening zoals publiek gemaakt op de website van de Nationale bank, volgens de drempelwaarden uit de artikelen 1:24, § 1 en 1:25, § 1 [WVV]. Aangezien de overtreder meer dan een van de drempelwaarden vermeld in artikel 1:24, § 1 WVV overschrijdt, acht de gewestelijke entiteit het, gelet op haar grootte en financiële draagkracht, passend en kennelijk redelijk om de bestuurlijke geldboete te verhogen tot 17.965 euro.

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 11 augustus 2017 over tot kennisgeving van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden (artikel 16.4.37 DABM). Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt. Deze beslissingstermijn is inmiddels verstreken. De feiten zijn evenwel ernstig. Dit wordt in deze beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd. Het lange termijnverloop mag geen reden zijn om overtreder aan sanctionering te laten ontsnappen. Zij is een klasse 2-inrichting die op haar verantwoordelijkheid voor het voldoen aan de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater mag gewezen worden. Uit het dossier blijkt dat overtreder zich in regel heeft gesteld, wat als verzachtende omstandigheid werd meegenomen bij het begroten van de geldboete. Desondanks is de gewestelijke entiteit van oordeel dat met het alsnog opleggen van een bestuurlijke geldboete het primaire doel, namelijk leedtoevoeging door middel van een punitieve sanctie, bereikt kan worden. Het afschrikwekkend effect dat van de boete uitgaat moet de overtreder motiveren in de toekomst de regelgeving te blijven naleven en aldus te allen tijde te zorgen voor naleving van de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater. De beslissingstermijn van honderdtachtig dagen werd 7 maal overschreden en er zijn nog 2 maanden voor de verjaring van de feiten. Daarom acht de gewestelijke entiteit het passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 8.975 euro.

Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.”

3.

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat deze motieven de bestreden boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen en dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete omdat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend. Ze beperkt zich in hoofdorde tot een herhaling van haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocedure en maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen hierover van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij de argumentatie in haar schriftelijk verweer nochtans concreet wordt betrokken. Haar kritiek vormt dan ook eerder opportuiniteitskritiek, waarbij ze haar visie over de begroting van de boete stelt tegenover deze van de gewestelijke entiteit, die ter zake in het licht van het mogelijke boetebedrag over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt.

Ze stelt tevergeefs dat het basisboetebedrag, dat wordt opgelegd op basis van de ernst van de feiten, vervolgens omwille van zowel de frequentie als de boete-verhogende- en verlagende omstandigheden niet op meetbare wijze wordt aangepast. Uit de bestreden beslissing blijkt telkens duidelijk met hoeveel het basisboetebedrag omwille van deze waarderingscriteria wordt verhoogd dan wel verlaagd.

Wat betreft het eerste waarderingscriterium van de ernst van de feiten toont ze niet aan dat de beoordeling hiervan door de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk is. Ze uit vooral kritiek op de motivering van het basisboetebedrag op grond van de ernst van de feiten, zonder dat ze de uitgebreide gemotiveerde beoordeling hiervan door de gewestelijke entiteit, waarbij de respectievelijke lozingsnormen die zijn overschreden afzonderlijk worden besproken, inhoudelijk betwist en concreet bij haar argumentatie betreft. Ze gaat ten onrechte voorbij aan de vaststelling dat het in oppervlaktewater geloosde ongezuiverde bedrijfsafvalwater de lozingsnormen voor de zuurtegraad, zwevende stoffen, BZV, totaal stikstof en totaal fosfor aanzienlijk overschreed en uiterst nefast is in het licht van het nastreven van de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, te meer totaal fosfor resorteert onder de gevaarlijke stoffen voor de lozing in oppervlaktewater.

Ook wat betreft het waarderingscriterium van de frequentie toont ze niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de vaststelling dat ze eerder al gelijkaardige feiten pleegde en hiervoor ook werd beboet. Het oordeel van de gewestelijke entiteit om het waarderingscriterium van de frequentie bij het bepalen van het boetebedrag (enkel) als boeteverzwarende omstandigheid in aanmerking te nemen als vaststaat dat de overtreder al eerder gelijkaardige feiten pleegde ligt overigens in de lijn van de parlementaire voorbereiding van artikel 16.4.29 DABM (*Parl. St.*, VI. P., 2006-07, nr. 1249/1, 59), waarin wordt gesteld dat 'het vanuit het proportionaliteitsbeginsel belangrijk is om bij de bepaling van de bestuurlijke geldboeten rekening te houden met zowel positieve (de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder milieu-inbreuken of milieumisdrijven pleegt of beëindigt) als negatieve factoren (ernst van de milieu-inbreuk of de milieumisdrijffrequentie van de gepleegde feiten)'.

Wat betreft het waarderingscriterium van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd toont ze opnieuw niet aan dat de beoordeling hiervan door de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de concrete situatie, waarbij ogenblikkelijk het nodige is gedaan om de lozing te stoppen, en de investeringen die ze deed in waterzuivering, waardoor de lozingsnormen sindsdien worden gerespecteerd. Ze betwist op zich niet dat de gewestelijke entiteit hiermee effectief rekening houdt en deze twee elementen in aanmerking neemt als verzachtende omstandigheid bij het bepalen van de hoogte van de geldboete, die daardoor aanzienlijk wordt verlaagd met 9.800 euro, hetzij van 21.775 euro tot 11.975 euro. Ze toont niet aan dat deze beoordeling door de gewestelijke entiteit van de impact van haar houding op het boetebedrag foutief of kennelijk onredelijk is. In zoverre ze wijst op het feit dat ze na de vaststellingen door de verbalisant ogenblikkelijk het nodige deed om de illegale lozing te stoppen gaat ze voorbij aan de vaststelling dat dit geen afbreuk doet aan het milieumisdrijf en bovendien niet meer dan normaal is in het licht van de voorwaarden van haar vergunning en de kennelijke overschrijding van de lozingsnormen. Ze gaat ook voorbij aan het feit dat ze naliel om de problemen met het waterzuiveringsproces onmiddellijk te melden aan de toezichthoudende overheid en klaarblijkelijk ook geen gebruik maakte van de nood aansluiting op de riolering. Ze maakt daarbij overigens nogal gemakkelijk abstractie van de vaststelling door de verbalisant dat de afvoerdarm waarlangs het ongezuiverd bedrijfsafvalwater in de beek werd gepompt 'is verstopt onder gedroogde bladeren' en 'de afvoer van de darm onder het wateroppervlak ligt', zodat 'de darm bij toeval werd ontdekt bij de afstapping van'. De overweging in de bestreden beslissing dat er 'minstens 12 m³ ongezuiverd bedrijfsafvalwater werd geloosd in ' is dan ook een zeer voorzichtige inschatting in het voordeel van verzoekende partij, die bovendien ook niet wordt geconfronteerd met een voordeelontneming. In zoverre ze wijst op haar investeringen in

waterzuivering in functie van het respecteren van de lozingsnormen wordt opnieuw opgemerkt dat dit op zich geen afbreuk doet aan het milieumisdrijf, terwijl deze investeringen bovendien klaarblijkelijk kaderen in de naleving van de lozingsnormen uit haar vergunning en op zich geen uitstaans hebben met het vermijden van het rechtstreeks lozen via een afvoerdarm van ongezuiverd en vervuild bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater.

4.

Verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de gevolgen van de overschrijding van de haar opgelegde decretale ordeterminen kennelijk onredelijk is in het licht van de ernst van het milieumisdrijf en dat er redenen zijn om de boete bijkomend te verminderen omwille van het tijdsverloop van de boeteprocedure. Ze verwijt de gewestelijke entiteit tevergeefs dat deze niet op controleerbare wijze doet blijken hoe ze de vermindering van de boete heeft berekend in het licht van de overschrijding van de redelijke termijn en zich ter zake beperkt tot een stijlformule.

Als de gewestelijke entiteit een milieumisdrijf wil bestraffen met een alternatieve bestuurlijke geldboete dient ze bepaalde termijnen in acht te nemen. Ze beschikt hiervoor enerzijds over een termijn van 5 jaar na de datum van afsluiting van het proces-verbaal dat voor het milieumisdrijf is opgesteld, waarna de mogelijkheid tot het opleggen van een geldboete vervalst (artikel 16.4.30 DABM). Dit is een vervaltermijn, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan niet langer bevoegd is om een geldboete op te leggen. Ze dient anderzijds haar voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings over het niet strafrechtelijk behandelen van het milieumisdrijf aan de vermoedelijke overtreder over te maken (artikel 16.4.36, §1 DABM). Vanaf deze kennisgeving beschikt ze dan over een termijn van 180 dagen om te beslissen over het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, die wordt geschorst door het voorstel tot betaling van een geldsom (16.4.36, §3, lid 4 DABM), waarna ze haar beslissing binnen een termijn van 10 dagen aan de overtreder moet betekenen (artikel 16.4.37, lid 1 DABM). Dit zijn ordeterminen waarvan de schending op zich niet wordt gesanctioneerd, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan nog altijd bevoegd is om een geldboete op te leggen en de bestreden beslissing om die reden niet noodzakelijk moet worden vernietigd.

De gewestelijke entiteit heeft op basis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder de redelijke termijneis als onderdeel van het zorgvuldigheidsbeginsel wel de plicht om binnen een redelijke termijn een beslissing te nemen. Onder het begrip ‘kennelijk onredelijke termijn’ verstaat het College een termijn die zodanig laattijdig is dat het niet meer

redelijk kan worden geacht om de overtreder alsnog de normale voor het milieumisdrijf decretaal toepasselijke bestuurlijke punitieve sanctie op te leggen. De redelijke termijnvereiste manifesteert zich ten aanzien van de gewestelijke entiteit als de verplichting om te handelen als een goede huisvader en moet in het licht van de vijfjarige verjaringstermijn, als absolute grens waarbinnen een geldboete kan worden opgelegd, worden geëvalueerd naargelang de concrete omstandigheden. Hierbij kunnen tal van factoren een rol spelen, zoals de complexiteit van het dossier, het gedrag van de bestuurlijke overheden en de houding van de overtreder. De gebeurlijke vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden leidt op zich niet noodzakelijk automatisch tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De gevolgen hiervan moeten opnieuw worden beoordeeld naargelang de concrete omstandigheden en dit zowel uit het oogpunt van de bewijslevering als van de opportuniteit tot het opleggen van een sanctie en de omvang ervan. Het komt in eerste instantie aan de gewestelijke entiteit toe om binnen haar discretionaire bevoegdheid te oordelen over de (boeteverlagende) gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn. Het College oefent hierop een wettigheidscontrole uit en gaat met name na of de boetebeslissing op dat punt niet kennelijk onredelijk is.

Uit het administratief dossier blijkt dat de procureur des Konings op 30 juni 2017 beslist dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld en dat de gewestelijke entiteit deze beslissing op 6 juli 2017 ontvangt. De gewestelijke entiteit brengt verzoekende partij vervolgens op 11 augustus 2017 op de hoogte van het voornemen om haar eventueel een bestuurlijke geldboete op te leggen. Vervolgens beslist de gewestelijke entiteit op 31 januari 2022 om een geldboete op te leggen. De gewestelijke entiteit heeft de termijn van 180 dagen waarbinnen ze in beginsel moet beslissen over het opleggen van een geldboete en die een aanvang neemt vanaf de kennisgeving aan de vermoedelijke overtreder van haar voornemen hiertoe dus met ongeveer 47 maanden overschreden.

Verzoekende partij betwist niet dat de vervaltermijn waarbinnen de gewestelijke entiteit een geldboete kan opleggen voor het milieumisdrijf op het ogenblik van de bestreden beslissing nog niet was verstreken. Ze verwijt de gewestelijke entiteit enkel dat deze de ordeterminen en in het bijzonder haar beslissingstermijn van 180 dagen niet respecteerde, terwijl er geen concrete elementen voorliggen die dit tijdsverloop kunnen verantwoorden en er met name geen bijkomende onderzoekdaden gebeurden en het dossier niet complex is. Ze meent dat de redelijke termijn waarbinnen de boeteprocedure diende te worden afgehandeld dermate is overschreden dat dit gegeven moet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat ze 'feitelijk' streeft naar een boetevermindering tot 0 euro.

De gewestelijke entiteit oordeelt in de bestreden beslissing dat de feiten dermate ernstig zijn dat het lange tijdsverloop geen reden mag zijn om verzoekende partij niet meer te sanctioneren. Ze wijst daarbij op het feit dat verzoekende partij een klasse 2-inrichting exploiteert en met een punitieve sanctie mag worden gewezen op haar verantwoordelijkheid om te streven naar de vereiste milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, waarbij het afschrikwekkend effect van dergelijke sanctie haar in de toekomst moet motiveren om de regelgeving te blijven naleven en met name te allen tijde te zorgen voor naleving van de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater. Ze oordeelt echter ook dat het in het licht van de ondertussen verstreken termijn passend en redelijk is om het boetebedrag te verlagen van 17.965 euro tot 8.975 euro ofwel met 8.990 euro. Hieruit blijkt dat ze erkent dat de redelijke termijn waarbinnen de boeteprocedure in het licht van de concrete omstandigheden moest worden afgehandeld dermate is overschreden dat dit gegeven moet leiden tot een boetevermindering om het mogelijk nadeel dat verzoekende partij heeft geleden door het onredelijk lang uitblijven van een boetebeslissing te herstellen. De gewestelijke entiteit geeft daarbij concreet aan van welk basisbedrag ze vertrekt en hoeveel dit wordt verlaagd, zodat het College in het kader van de legaliteitstoets waarmee het is belast kan beoordelen of de toegepaste vermindering van de boete niet kennelijk onredelijk is in het licht van de termijnoverschrijding en de gegevens van het dossier.

Verzoekende partij, die terecht opmerkt dat ze tijdens de bestuurlijke boeteprocedure diligent handelde, voert geen betwisting over het feit dat de overschrijding van de redelijke termijn in voorliggend dossier geen gevolgen had uit het oogpunt van de bewijslevering en haar recht van verdediging niet heeft aangetast. Ze maakt ook niet aannemelijk dat ze hierdoor zichtbaar schade of nadelen heeft ondervonden en reikt alleszins geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat het mogelijks door haar geleden nadeel door het overschrijden van de ordeterminen niet adequaat is hersteld door de herleiding van het initiële boetebedrag. Ze toont niet aan dat een bestraffing in het licht van de aard en de ernst van de feiten niet langer passend en noodzakelijk is. Ze toont ook niet aan dat de door de gewestelijke entiteit toegepaste herleiding van de boete niet evenredig is met de termijnoverschrijding en de concrete gegevens van het dossier. In die optiek dient het tweede onderdeel van het eerste middel niet te worden onderzocht.

De middelen worden verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 23 februari 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,